

# NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

|        |                     |      |
|--------|---------------------|------|
| Nr. 36 | Utgitt 21 september | 1938 |
|--------|---------------------|------|

**Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet hvori det meddeles 23 juli. at de av departementet 20 desember 1935 og 29 januar 1937 fastsatte almindelige tilleggsbestemmelser til Internasjonal overenskomst om befordring av gods på jernbanene (inntatt i «Overenskomster med fremmede stater» nr. 7 for 1938, s. 423 flg.) gjøres gjeldende for Norges statsbaner og Rjukanbanen fra 1 oktober 1938.

De tilsvarende tilleggsbestemmelser for befordring av reisende og reisegods (inntatt i «Overenskomster med fremmede stater» nr. 7 for 1938, s. 434 flg.) gjøres gjeldende for Norges statsbaner og Aksjeselskapet «Alpha»s dampskibsrute Moss—Horten fra samme tidspunkt.

## Kongelig resolusjon.

2 sept.

I henhold til midlertidig lov av 8 april 1938 utferdiges sålydende

Regler om beregning, utligning og innbetaling av avgift til Arbeiderfondet.

### *Kapitel I. Supplerende regler om avgiftens beregning.*

§ 1. Nettoformue. For aksjeselskaper og de i lov av 13 juli 1921 § 8, første og annet ledd, nevnte selskaper settes nettoformuen til formuesansettelsen ved den ordinære statsskattligning med tillegg av formue i aksjer og parter som ikke er innbefattet i denne.

For enkeltmannsbedrifter og ansvarlige selskaper (landskattelovens § 20, byskattelovens § 15, begges annet ledd) fremkommer nettoformuen ved at det fra den bruttoformue som må ansees anbragt i bedriften (selskapet) trekkes gjeld som bedriftsinnehaveren (selskapsmedlemmene) har pådratt sig i medfør av virksomheten. For ansettelse av bruttoformue gjelder i sin almindelighet de samme regler som for formuesansettelsen ved den ordinære statsskattligning av personlige skattepliktige. Gjeld ansettes på grunnlag av de almindelige skattelovers gjeldsbegrep. Innskudd fra kommanditister og stille interessenter regnes ikke som gjeld.

2 sept. § 2. **Aksjekapital.** Når et aksjeselskap har flere klasser av aksjekapital (ordinær aksjekapital, preferansekapital m. v.) forstås ved aksjekapitalen summen av disse klasser.

§ 3. Ved ansettelsen av beregningsgrunnlaget etter lovens § 3 I A (aksjekapitalen ved regnskapsårets begynnelse og fond, dog undtatt skattefond og fond som holdes adskilt fra selskapets midler) blir følgende regler å iakttas:

Som fond regnes de poster der etter regnskapet fremtrer som selskapets egenkapital ved siden av aksjekapitalen.

De regnskapsførte fond medtas bare i beregningsgrunnlaget i den utstrekning det finnes dekning for dem i selskapets nettoformue, ansatt som i § 1 bestemt, etterat de andre poster som er eller skulde vært opført under passiva i regnskapet først er dekket.

Under lovens uttrykk skattefond inngår ethvert beløp som er avsatt til dekning av skatter.

§ 4. **Overskudd.** For aksjeselskaper og de selskaper som nevnes i lov av 13 juli 1921 § 8, første og annet ledd, settes overskuddet til den antatte årsinntekt ved den ordinære statsskattligning (selskapsligning) med tillegg av utbytte (rente) på aksjer og parter som ikke er innbefattet i ansettelsen.

For enkeltmannsbedrifter og ansvarlige selskaper settes overskuddet til den årsinntekt (netto) som virksomheten har kastet av sig, idet de regler som gjelder for ansettelse av inntekt ved den ordinære statsskattligning for personlige skattepliktige legges til grunn. Utbytte (rente) til kommanditister og stille interessenter kommer ikke til fradrag.

For alle avgiftspliktige gjelder, at avsetning til fond eller premie til forsikring som efter reglene i kapitel II, jfr. lovens § 4, kommer til fradrag i avgiftsbeløpet ikke i noe tilfelle skal fratrekkes i overskuddet, og at inntekt eller underskudd på fast eiendom eller anlegg i utlandet eller dertil knyttet næringsdrift (landskattelovens § 22, byskattelovens § 17) ikke blir å ta i betraktning.

§ 5. **Utbytte.** Som utbytte eller like med utbytte regnes ethvert beløp som — også ved selskapsoppløsning — utbetales aksjonærene eller på annen måte av selskapet stilles til aksjonærenes disposisjon. Hvorvidt beløpet er tatt av siste års overskudd eller ikke er uten betydning.

Tilbakebetaling av innbetalt aksjekapital — derunder overkurs — regnes ikke som utbytte. Dette gjelder også i tilfelle hvor den opprinnelig innbetalte kapital er nedskrevet uten tilbakebetaling til aksjonærene.

Tilskrivning på aksjer eller tildeling av friaksjer regnes ikke som utbytte.

Beløp, der utbetales som lønn, tantième, honorar og lignende blir, når mottageren er interessert i selskapet vesentlig på samme måte som en deltager, å anse som utbytte i den utstrekning utbetalingen efter ligningsmyndighetenes skjønn overstiger en rimelig godtgjørelse for arbeidet, jfr. landsskattelovens § 54, byskattelovens § 46.

§ 6. Den avgiftspliktige har krav på fradrag i overskuddet eller utbyttet når han i vedkommende regnskapsår har mottatt utbytte eller andel i overskudd fra et annet selskap (en annen bedrift) som efter lovens § 3, jfr. § 13, tredje ledd, er avgiftspliktig for det regnskapsår som utbyttet eller andelen i overskuddet refererer sig til.

Av mottatt utbytte beregnes fradragsbeløpet forholds- messig efter forholdet mellem vedkommende annet selskaps samlede utdelte utbytte og den del av dette som det er svart avgift av på det annet selskaps hånd. På tilsvarende måte forholdes med hensyn til fradrag i overskudd fra annen bedrift.

Er utbyttet mottatt fra et aksjeselskap som beregner avgiften for vedkommende regnskapsår efter lovens § 13, tredje ledd, skal den del av det samlede utbytte i sistnevnte selskap som svarer til det femdobbelte av den pliktige avgift, ansees avgiftsbelagt på dette selskaps hånd og fradraget på mottagerens hånd ansettes i forhold hertil.

Foranstående regler gjelder ikke når utbyttet er mottatt fra et aksjeselskap, hvor ikke alle aksjer har like rett til utbytte. I dette tilfelle kan fradrag bare tilstås av Finans- og tolldepartementet efter særskilt andragende.

Fradrag som foran nevnt kan bare tilstås når den enkelte fradragspost overstiger kr. 500.

Reglene i denne paragraf kommer ikke til anvendelse overfor bedrifter som omfattes av særreglene i kapitel IV.

§ 7. Ved beregningen av avgiften for kommanditaksjelskaper blir reglene i lovens § 3 I B å anvende.

§ 8. Aksjeselskaper har adgang til å anvende den beregningsmåte som er angitt i lovens § 3 I A også for regnskapsår som var utløpet før lovens ikrafttreden. Efter utløpet av den i § 13, første ledd, fastsatte frist, kan selskapet ikke kreve beregningsmåten endret.

## *Kapitel II. Om fradrag i avgiftsbeløpet.*

§ 9. Ved anvendelsen av bestemmelsen i lovens § 4 om fradrag i avgiftsbeløpet for avsetning til fond eller premie til forsikring med formål som nevnt under 1) eller 2) i paragrafen, blir følgende regler å iakttas:

For avsetning til fond tilkommer den avgiftspliktige fradrag enten fondet er organisert som et særfond for ved-

2 sept. kommende bedrift eller som et fond for flere bedrifter i fellesskap når disse er innbyrdes forbundet gjennom aksjebesiddelse eller felles ledelse. Beløp som innbetales til det fond som i henhold til lov nr. 4 av 14 juni 1935 § 7, jfr. tilleggslov av 16 juli 1936 nr. 12, er opprettet til sikring av arbeidere og funksjonærer i hvalfangsten, kan kreves fratrasket.

Fondet må i almindelighet være opprettet eller forsikringen tegnet til fordel for samtlige faste arbeidere i den avgiftspliktiges bedrift. Begrensninger med hensyn til kretsen av de arbeidere som omfattes av fondet eller forsikringen kan bero på:

- 1) Krav om at vedkommende skal ha arbeidet i bedriften en viss tid, maksimum 5 år.
- 2) At bare arbeidere som har nådd en viss alder, maksimum 30 år, skal komme inn under ordningen.
- 3) At arbeidere som på det tidspunkt da fondet opprettes eller forsikringen tegnes er over en viss alder, ikke skal komme inn under ordningen. Grensen kan ikke settes lavere enn 55 år.

Er kretsen av de arbeidere som omfattes av fondet eller forsikringen begrenset i videre utstrekning enn foran angitt, tilligger det Finans- og tolldepartementet å avgjøre hvorvidt fradrag kan tilståes.

Ved avsetning til fond har den avgiftspliktige ikke krav på fradrag for beløp som går ut over det som er nødvendig til opnåelse av formålet med fondet. Under formålet med fond eller forsikring som nevnt i lovens § 4 kan ikke inngå å yte pensjoner eller understøttelser som går ut over hvad der kan ansees som rimelig motytelse til den berettigedes arbeide i bedriften. Pensjon som nevnt i lovens § 4 nr. 1 må ikke overstige 80 % av arbeiderens lønn og den avgiftspliktige har bare krav på fradrag for beløp som anvendes til sikring av pensjoner på inntil kr. 3 000 pr. år.

Når en enkelt person eller flere personer som står i ekteskaps-, slektskaps- eller svogerskapsforhold til hinannen gjennom aksjebesittelse eller på annen måte utøver vesentlig innflytelse over et aksjeselskap, tilkommer det ikke dette fradrag for avsetning til fond eller premie til forsikring til fordel for vedkommende aksjeeier (eiere) eller dennes (disses) ektefelle eller slektninger i rett op- eller nedstigende linje. Det samme gjelder med hensyn til enkeltmannsbedrifter eller selskap med en eller flere personlig ansvarlige medlemmer forsåvidt angår bedriftsinnehaverens eller personlig ansvarlig medlems ektefelle eller slektninger i rett op- eller nedstigende linje.

Erlagt premie til ordinær livsforsikring (med engangs-

utbetaling ved død eller opnådd bestemt alder) av arbeidere, 2 sept. kan kreves fratrullet i avgiftsbeløpet i henhold til lovens § 4 når det er fastsatt at forsikringssummen, uavhengig av den forsikredes vilje, skal kunne utbetales i månedlige eller kvartårlige rater fordelt over minst 5 år (inntektsforsikring), eller skal kunne anvendes til kjøp av livrente eller lignende. Reglene i fjerde ledd får tilsvarende anvendelse. I tvilstilfelle avgjør Finans- og tolldepartementet hvilken del av premien som skal fratrekkes.

§ 10. Ved første gangs opkreving av avgiften må den avgiftspliktige legitimere at fondet er besluttet opprettet eller forsikringen besluttet tegnet innen den frist som er fastsatt i lovens § 13, nest siste ledd. Når dette legitimeres, kan fradrag overensstemmende med § 9, jfr. lovens § 4, kreves for avsetning som er foretatt eller premie som er betalt innen den frist som i § 13 er fastsatt for innlevering av avgiftsoppgave ved første gangs opkreving av avgiften. I avgift som pliktes for senere år kan fradrag kreves for avsetning som er foretatt eller premie, som er betalt (utgiftsført) i det inntektsår (regnskapsår) som ligger til grunn for avgiftsberegningen.

### *Kapitel III. Avgiftens utligning og innbetaling.*

§ 11. Selskaper erlegger avgift i det distrikt hvor selskapet ilignes statsskatt. Selskaper som efter skattelovene av 18 august 1911 ikke lignes som sådanne erlegger avgift i det distrikt hvor kontoret er beliggende. Har et slikt selskap flere kontorer, erlegges avgiften i det distrikt hvor hovedkontoret ligger. Has intet kontor, erlegges avgiften i det distrikt hvor selskapets bestyrelse har sitt sete.

Innehaver av enkeltmannsbedrift erlegger avgift i det distrikt hvor bedriften ligger. Eier innehaveren bedrifter i flere distrikter, skal avgiften erlegges i det distrikt hvor innehaveren ilignes statsskatt.

Forskriftene i § 3, bokstav c og d i beslutningen om utskrivning av formues- og inntektsskatt til staten for budgetterminen 1938—39 får anvendelse også ved erleggelse av avgift til Arbeiderfondet.

§ 12. Ligningsnevndens forretningsfører (ligningschefen eller ligningssekretæren) optar manntall over alle som efter lovens § 2 plikter å erlegge avgift til Arbeiderfondet. Manntallet skal første gang være istandbragt innen 15 oktober 1938 og skal føres å jour hvert år. Skattedirektøren kan utferdige nærmere forskrifter om hvem som skal medtas i manntallet og om dettes innretning. Han er herunder ikke

2 sept. bundet av forskriftene om aksjekapitalens eller nettoformuens størrelse i lovens § 2.

§ 13. Alle som efter lovens § 2 plikter å erlegge avgift til Arbeiderfondet plikter hvert år uopfordret å sende inn til ligningsmyndighetene i det distrikt hvor avgiften efter § 11 skal erlegges en avgiftsopgave på skjema som fastsettes av Finans- og tolldepartementet. Departementet fastsetter likeledes hvilke bilag som skal medfølge opgaven. Ved første gangs opkreving av avgiften skal opgaven innsendes innen 15 oktober 1938 og senere innen den frist som er fastsatt for innsendelse av selvangivelse for vedkommende regnskapsår.

Ethvert aksjeselskap, ethvert annet selskap og enhver innehaver av enkeltmannsbedrift som sysselsetter en eller flere arbeidere, plikter å sende inn opgave som nevnt i første ledd, når det fremsettes forlangende om det av noen ligningsmyndighet eller av skattedirektøren. Selskapet eller innehaveren av enkeltmannsbedriften kan ikke gjøre innsigelse mot sådant forlangende på det grunnlag at aksjekapitalen eller nettoformuen ligger under den i lovens § 2 angitte grense.

§ 14. Avgiften utlignes av de ordinære ligningsmyndigheter (ligningsnevnden eller ligningsrådet hvor sådant er opprettet).

Ved prøvelsen av avgiftsopgaven får bestemmelsene i landskattelovens § 83, byskattelovens § 76 tilsvarende anvendelse. Prøvelsen skal også omfatte berettigelsen av påstått fradrag i henhold til lovens § 4, jfr. nærværende reglers kapitel II. Oplysninger kan innhentes hos tredjemann i samme utstrekning som i skattelovene av 18 august 1911 bestemt. Den avgiftspliktige, fondets styre eller vedkommende forsikrings-selskap plikter på anmodning av ligningsmyndighetene å meddele opplysninger om fond eller forsikring som nevnt i lovens § 4, jfr. nærværende reglers kapitel II. Når det kreves fradrag overensstemmende med § 6, plikter vedkommende annet selskap (annen bedrift) å meddele de opplysninger som ligningsmyndighetene forlanger.

Kan størrelsen av fradrag som nevnt i § 6 ikke nøiaktig fastslås på det tidspunkt da avgiftsopgaven behandles, kan ligningsmyndighetene sette påstanden om fradrag av denne art ut av betraktning eller ansette fradraget ved skjønn.

Ligningsmyndighetene plikter på forlangende å meddele alle nødvendige opplysninger til den ligningsmyndighet som skal utligne avgiften, såvel som til den i § 17 omhandlede klagenevnd.

Når noen som efter § 13 første eller annet ledd, plikter

å sende inn avgiftsoppgave, undlater å gjøre dette, kan de 2 sept.  
summer som skal legges til grunn ved avgiftsberegningen  
ansettes ved skjønn av ligningsmyndighetene. Den avgifts-  
pliktige må da på forhånd gis anledning til å uttale sig.

§ 15. Når utligningen av avgiften er tilendebragt, utleg-  
ges særskilt liste over ansettelsene. Utleggelsen kunngjøres  
på vanlig måte. I distrikter med mindre enn 50 avgiftsplik-  
tige kan dog kunngjørelse undlates. De avgiftspliktige må  
da i stedet underrettes gjennom anbefalt brev eller på annen  
etterviselig måte.

Samtidig med utleggelsen skal liste over de avgiftsbeløp  
som blir å innfordre, tilstilles statens oppbørselsbetjent.

§ 16. Avgiften forfaller til betaling 4 uker fra den dag  
da liste over ansettelsene utlegges. Avgiften innbetales til  
de samme tjenestemenn som mottar statsskatten (lensmann,  
skatteopkrever, skattefoged, byfoged).

Av avgift som ikke innbetales senest 8 dager efter den  
i første ledd fastsatte forfallstid svares renter, beregnet efter  
0,5 % pr. måned eller del av måned.

Avgiftsbeløpet pliktes innbetalt selv om ligningsmyndig-  
hetenes avgjørelse påklages. Blir avgiften nedsatt av klage-  
nevnden, erholdes det for meget erlagte tilbakebetalt. An-  
gående renter får reglene i landskattelovens § 112, byskatte-  
lovens § 104, begges tredje ledd, tilsvarende anvendelse.

§ 17. Innen 4 uker efter den dag da listen over anset-  
telsene er utlagt, kan den avgiftspliktige påklage lignings-  
myndighetenes avgjørelse til en klagenevnd, bestående av  
skattedirektøren som formann og to medlemmer som opnev-  
nes av Finans- og tolldepartementet. Klagen skal innsendes  
gjennom den ligningsmyndighet som har utlignet avgiften.

Skattedirektøren kan innbringe grunnlaget for avgifts-  
beregningen eller spørsmålet om den avgiftspliktige er be-  
rettiget til påstått fradrag i avgiftsbeløpet til prøvelse ved  
klagenevnden også når klage ikke foreligger. Dette gjelder og-  
så i tilfelle hvor ingen avgift pliktes efter ligningsmyndighe-  
tens avgjørelse. Også når den avgiftspliktige har klaget over  
ligningsmyndighetenes ansettelse, kan klagenevnden treffe  
avgjørelse som medfører forhøielse av avgiftsbeløpet når  
den finner dette begrunnet.

Skattedirektøren eller klagenevnden kan i ethvert til-  
felle foreta undersøkelser og innhente opplysninger i samme  
utstrekning som for ligningsmyndighetene bestemt.

Klagenevnden treffer sine avgjørelser i form av kjen-  
nelser som i korthet skal begrunnes.

§ 18. Klagenevnden kan ikke treffe avgjørelse, som med-  
fører forhøielse av avgiftsbeløpet senere enn 5 år fra utløpet

2 sept. av vedkommende regnskapsår, medmindre betingelsene for efterligning efter landskattelovens § 121, byskattelovens § 113 foreligger. I siste tilfelle gjelder den frist som er fastsatt i de nevnte paragrafers femte ledd.

Skattedirektøren kan utferdige nærmere forskrifter for ligningsmyndighetenes arbeide vedrørende utligningen av avgiften.

Når ligningsmyndighetene overensstemmende med § 14, tredje ledd, har satt påstand om fradrag som nevnt i § 6 ut av betraktning eller har ansatt fradraget ved skjønn, skal klagenevnden alltid underrettes. Det samme gjelder når ansettelsen av en avgiftspliktigs inntekt forandres under klagebehandlingen, ved omligning eller ved efterligning.

Bestemmelse som nevnt i lovens § 2, tredje ledd, treffes av skattedirektøren.

§ 19. Den avgiftspliktige skal underrettes om klagenevndens avgjørelse gjennom ligningsmyndighetene i det distrikt hvor avgiften skal erlegges. Medfører avgjørelsen forandring i den beregnede avgift, skal statens oppebørselsbetjent samtidig underrettes.

Avgift som pliktes i henhold til klagenevndens avgjørelse forfaller til betaling 4 uker etterat underretning som nevnt i første ledd er tilstillet den avgiftspliktige. Med hensyn til løpedager og renteplikt gjelder reglene i § 16, annet ledd.

§ 20. Forsåvidt gjelder inndrivelse av avgift får de regler som gjelder for formues- og inntektsskatten til staten tilsvarende anvendelse.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å utferdige supplerende forskrifter om avgiftens beregning, utligning og innbetaling og om lovens gjennomførelse for øvrig.

#### *Kapitel IV. Særregler for bedrifter som utøver vesentlig innflytelse over andre bedrifter eller som selv er under sådan innflytelse.*

§ 21. Når en bedrift utøver innflytelse som nevnt i lovens § 2, fjerde ledd, over en annen bedrift, eller selv er under slik innflytelse, kan Finans- og tolldepartementet bestemme, at bedriften skal ha avgiftsplikt selv om aksjekapitalen eller nettoformuen på det efter lovens § 2 avgjørende tidspunkt er under kr. 100 000. Departementet kan også treffe bestemmelse om særskilt avgiftsberegning for bedrifter som nevnt i første punktum, jfr. lovens § 3, II, første ledd, annet punktum.

§ 22. Bedrift som utøver eller er under innflytelse som nevnt i § 21 kan, før avgiftsoppgave inngis, kreve avgjort av

departementet hvorvidt det skal gjelde noen særregler ved 2 sept. beregningen av avgiften for bedriften og de selskaper m. v. som er under dens innflytelse. Ved fremsettelsen av krav herom skal det gis fullstendige opplysninger om på hvilken måte bedriftene er forbundet med hinannen og om andre forhold som kan ha betydning for departementets avgjørelse. Avskrift av samtlige bedrifters regnskap og selvangivelser vedrørende de to siste regnskapsår skal vedlegges.

Krav som nevnt i første ledd innsendes gjennom den ligningsmyndighet som etter reglene i kapitel III skal utligne avgiften. Kravet må fremsettes innen den frist som etter § 13 er fastsatt for innsendelse av avgiftsoppgave.

Enhver bedrift plikter på anmodning av departementet, klagenævnden eller noen ligningsmyndighet, å meddele opplysninger m. v. som nevnt i første ledd, annet og tredje punktum.

§ 23. Når ligningsmyndighetene eller klagenævnden ved behandlingen av en avgiftsoppgave finner grunn til å anta, at det kan bli spørsmål om avgjørelse som nevnt i § 21, skal opplysninger m. v. som nevnt i § 22, første ledd, annet og tredje punktum, straks innhentes og saken derefter forelegges departementet. Den videre behandling av avgiftsoppgaven stilles da i bero, inntil departementets avgjørelse foreligger.

Finans- og tolldepartementet kan fastsette nærmere forskrifter om i hvilke tilfelle departementets avgjørelse som nevnt i første ledd blir å innhente.

§ 24. Departementets avgjørelse i henhold til § 21 kan gjøres gjeldende inntil videre. Den bedrift som utøver eller er under innflytelse som nevnt i paragrafen plikter da å sende melding til departementet straks det inntreffer omstendigheter som kan tenkes å ville gi departementet grunn til å endre avgjørelsen.

§ 25. Om departementets avgjørelse i henhold til § 21 skal den avgiftspliktige underrettes gjennom ligningsmyndighetene i det distrikt hvor avgiften etter § 11 skal erlegges.

Innen 2 uker efterat sådan underretning er tilstillet den avgiftspliktige skal denne innsende avgiftsoppgave som nevnt i § 13. Er oppgave innsendt tidligere, skal den avgiftspliktige innen samme frist fremkomme med uttalelse angående beregningen av avgift på grunnlag av departementets avgjørelse. Ligningsmyndighetene eller klagenævnden kan alltid kreve innsendt ny oppgave.

§ 26. Særskilt utleggelse av liste over ligningsmyndighetenes ansettelse av avgiften for de i dette kapitel omhandlede avgiftspliktige er ikke nødvendig. Forfallstiden etter § 16 regnes fra den dag da den avgiftspliktige er underrettet om ligningsmyndighetenes avgjørelse. For øvrig gjelder med

2 sept. hensyn til innbetaling, renteplikt m. v. reglene i kapitel III. Departementet kan bestemme at det ved utligningen av avgiften skal tillegges renter, beregnet efter den i § 16, annet ledd angitte sats fra den ordinære forfallstid for avgift som er utlignet i distriktet for vedkommende år (§ 16, første ledd). Dette gjelder dog ikke, når krav som nevnt i § 22 er fremsatt i rett tid.

10 sept. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 og lov av 25 juni 1935 § 18 annet ledd stadfester departementet herved som gjeldende fra 10 oktober d. å. beslutning av Norderhov herredstyre, Buskerud fylke, i møte 26 august d. å. om særlige åpnings- og luknings-tider for bevertningssteder.

Beslutningen lyder så:

Bevertningssteder skal være lukket alle dager fra kl. 24 til kl. 8.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

10 sept. **Skriv** frå Socialdepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Nærbø heradstyre, Rogaland fylke, i møte 18 august d. å. om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare å rekna frå og med 10 oktober d. å. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor skal på kvardagar vera stengde frå kl. 19,30 til kl. 7. Dei 5 siste kvardagar før jolaften kan det haldast ope til kl. 20,30. Jol-, nyårs-, påske- og pinseaften og 17 mai stengjast kl. 18.

B. På sun- og helgedagar er det heilt stengd. Kjem 17 mai på helgedag så kan det haldast ope frå kl. 15 til kl. 18.  
§ 2. Utsalsstader som berre sel mjølk og mjølkeprodukt går ikkje inn under fyresegnene i denne vedtekta.

§ 3.

A. Utsalsstader, der det berre vert selt varme pylser, friske grønnsaker, frukt, fiken, dadler, sjokolade, konfekt, sukkerty, iskrem, mineralvann, saft og syltety, skal på kvardagar vera stengde frå kl. 22 til kl. 8.

Jol-, påske- og pinseaften stengjast kl. 18.

B. På sun- og helgedagar kan det haldast ope frå kl. 18 til kl. 22. Langfredag, 1 joledag, 1 påskedag, 1 pinsedag og jolaftan når denne fell på en sundag er det heilt stengd.

§ 4. Etter stengjetid må ikkje kunder sleppa inn. Men det er lovleg etter stengjetid å ekspedera dei som er komne inn før stengjetid.

§ 5. Brot på denne vedtekta vert straffa etter lova. Jfr. straffelova § 339, 2.

**Skriv** frå Socialdepartementet.

10 sept.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 og § 18 andre leden i lov frå 25 juni 1935 stadfester departementet den vedtekta som Alversund heradstyre, Hordaland fylke, har fastsett i møte 8 august d. å. om serlege opnings- og stengjingstider for vertshusa i Alversund og som skal gjelda til solenge frå 10 oktober d. å.

Vedtekta lyder so:

I tidi frå og med 1 mai til og med 30 september skal vertshusa vera stengde frå kl. 24 til neste morgon kl. 6.

I tidi frå og med 1 oktober til og med 30 april skal dei vera stengde frå kl. 23 til neste morgon kl. 6.

På sun- og helgedagar i heile året skal dei vera stengde til kl. 9,30 og frå kl. 10,30 til kl. 13,30.

Brot på denne vedtekta vert straffa; sjå § 339, 2 i straffelova.

**Skriv** frå Socialdepartementet.

10 sept.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Foldereid heradstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møte 17 august d. å. om tillegg til § 3 i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader.

Tillegget tek til å gjelda straks.

Tillegget lyder so:

Bensinstasjonar går ikkje inn under fyresegnene i denne vedtekta. Proviantering og leveranse til dampskib og fiskefarty kan skje utan hinder av fyresegnene i denne vedtekta.

**Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

10 sept.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at punkt 1 i den ved departementets skrivelse av 30 juli 1938 stadfestede vedtekt til

10 sept. bygningslovens §§ 113, 114 og 115 for Arendal skal lyde således:

Innen de grenser som er fastsatt for 1 sone i Kronprins-regentens resolusjon av 13 februar 1905 tillates bare murbebyggelse.

12 sept. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Sunndal herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 30 august d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 10 oktober d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 9. På dager før søn- og helligdager lukkes kl. 18.

Påske-, pinse- og julaften lukkes kl. 15.

1 mai og 17 mai lukkes kl. 12.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket. Utsalgssteder som kun forhandler melk og melkeprodukter kan dog på disse dager holdes åpne fra kl. 9 til kl. 10, og fra kl. 13 til kl. 19. Faller julaften på søndag lukkes kl. 15.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Utsalgssteder som kun forhandler frukt og grønnsaker er undtatt fra vedtektenes bestemmelser. Jfr. dog den almindelige helligdageslovgivning og lov om julaften av 14 juli 1897.

§ 4. Overtredelse av vedtektenes bestemmelser straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

12 sept. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2 ledd, stadfestes herved et av Nordli herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møte 6 august 1938 fattet vedtak hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarelig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (1 mai—15 oktober).

Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde for: 12 sept.

- 1) Rottehunder.
- 2) Gjeterhunder som brukes i skogen under ledsagelse av gjeter.
- 3) Hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

**Skriv** frå Landbruksdepartementet. 13 sept.

I medhold av § 28 i lov um skogvern frå 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet d. d. for Vinje herad, Telemark fylke, utferda fyresegner um vernskog.

Fyresegnene som tek til å gjelda 1 november 1938 ligg utlagde til ettersyn hjå lensmannen og ordføraren i heradet. Brot på fyresegnene vert straffa.

**Skriv** frå Landbruksdepartementet. 13 sept.

I samsvar med § 15 lov om skogvern frå 12 februar 1932 og vedtak av Bruvik heradstyre, Hordaland fylke, frå 9 mai 1938 vert fastsett:

1. Det skal vera forbode å hamna med geit i skogmark i ein lut av Bruvik herad avgrensa soleis:

Frå Sørfjorden etter soknegrensa millom Stamnes og Dale sokner til heradsgrensa millom Bruvik og Hosanger herader, følgjer vidare grensa millom Hosanger og Bruvik i nordvestleg retning til fjorden ved Grøsvik, derifrå etter Oster- og Sørfjorden til utgangsstad.

Forbodet gjeld heile året.

2. Denne bestemmelsen tek til å gjelda 1 januar 1939.
3. Brot på denne fyresegna vert straffa.

**Skriv** frå Landbruksdepartementet. 14 sept.

Med dette vert fastsett at Tyssen hjortevald i Evanger herad, Hordaland fylke, vert undanteke frå fredingsfyresegna i Landbruksdepartementet sitt skriv frå 11 august 1936 om at hjort (kronhjort og kolle) skal vera freda heile året i Hordaland fylke.

**Skrivelse** fra Landbruksdepartementet. 15 sept.

I medhold av § 14 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst og kongelig resolusjon av 25 september 1931 meddeles herved tillatelse til at det i Rakkestad herred, Østfold fylke, kan felles rådyr i tiden fra og med 1 oktober til og med 10 oktober efter følgende regler:

På hvert bruksnummer fra 500 og inntil 2000 dekar kan det felles 1 dyr og av areal over 2000 dekar 2 dyr.

Det er adgang til å slå sammen flere sammenstøtende

15 sept. eiendommer til ett jaktfelt for å bringe dette op i det nødvendige areal.

På jakt efter rådyr må ikke benyttes hund.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre.

15 sept. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i § 14 i lov frå 20 mai 1899 om jakt og fangst og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til jakt på rådyr i tida frå og med 1 til og med 5 oktober 1938 i herada Lunner, Gran, Brandbu, Jevnaker, Kolbu, Østre Toten, Eina og Vardal, Opland fylke.

Vilkåra er:

På kvart bruksnummer på 500 til 2 000 dekar kan fellas 1 dyr og av areal over 2 000 dekar 2 dyr.

Det er høve til å slå saman fleire samfelte eigedomar til eitt jaktfelt for å få det naudsynlege arealet.

På jakt etter rådyr må ein ikkje nytta hund.

16 sept. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 1, punkt 1 d, bestemmes at den virksomhet lensmennene utøver blir å regne som offentlig forvaltning i forhold til arbeidervernloven.

16 sept. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 5 i lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 med tilleggslover meddeles inntil videre godkjenning av Egersund bystyres vedtak av 13 september 1935 om nedsettelse fra kr. 0,35 til kr. 0,25 av slakteavgiften for sau ved Egersund slaktehus.

16 sept. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om luftfart av 7 desember 1923 bestemmes som gjeldende fra 1 oktober 1938:

1. Den myndighet som ved kongelig resolusjon av 22 april 1932 (angående bestemmelser om luftfart) er tillagt Forsvarsdepartementets luftfartsråd, overføres til Statens luftfartstyre.
2. Luftfartøis-register for det hele rike føres i Oslo av chefen for Statens luftfartstyre.

16 sept. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har Justisdepartementet stadfestet vedtak av Jeløy herredstyre, Østfold fylke, i møte 7 juni 1938 om et tillegg til § 15, annet ledd i herredets politivedtekt, som nu skal lyde således:

I løpetiden må tisper holdes vekk fra offentlig vei. Det 16 sept.  
er forbudt å la hunder gå løse i offentlige parkanlegg fra  
og med 1 april til og med 30 september. Overtredes bestem-  
melsene i denne paragraf kan politiet (lensmannen) foran-  
stalte hunden optatt og la den selge eller drepe hvis ikke  
eieren innen 8 dager etterat han er varslet om optagelsen  
gjennom lokal avis avhenter hunden og betaler de ved dens  
optagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

#### Skrivelse fra Justisdepartementet.

16 sept.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16  
januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891  
om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875  
angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige  
forestillinger m v., lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyt-  
telse av barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni  
1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdeparte-  
mentet stadfestet en av Måsøy herredstyre, Finnmark  
fylke, i møter 23 februar og 20 juni 1938 vedtatt beslutning  
om ny politivedtekt.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig vei, hvormed menes enhver vei, plass,  
kai eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller  
er almindelig beferdet, eller i dens nærhet, må ikke foretas  
noen handling, hvorved ferdselen hemmes, ordenen for-  
styrres eller passerende forulempes.

Således må på offentlig vei ikke finne sted oppløp, sam-  
menstimling av folk, dans, kortspill, nytelse av berusende  
drikk, skytning, sten- eller sneballkasting, hujing, skrik eller  
annen larmende eller forstyrrende optreden. Likeledes er  
sang og musikk forbudt på offentlig vei efter kl. 22 uten  
politiets (lensmannens) tillatelse.

§ 2. Kjelkeaking, aking med sparkstøtting, skiløping,  
skøiteløping eller lek på offentlig vei kan politiet (lensman-  
nen) forby, når han av saklige grunner finner det påkrevd.

§ 3. Ingen må på, ved eller over offentlig vei avfyre  
skytevåben, avbrenne fyrverkerisaker eller andre eksplode-  
rende stoffer. Ved mineringsarbeide på eller ved offentlig  
vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Ethvert slikt arbeide  
som utføres av private må på forhånd anmeldes til lens-  
mannen.

§ 4. Det er forbudt å rive ned, skade eller tilsmusse  
plakater, som lovlig er opslått ved offentlig vei.

§ 5. Papir eller annet avfall, glass, sten, spiker eller  
lignende må ikke kastes på eller ved offentlig vei.

16 sept. § 6. Sjøppeldynger, kloakkmunnings eller andre avløp, hvorved urenslighet oppstår må ikke plasseres slik at de støter mot offentlig vei eller veigroft.

15 sept. § 7. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende eller tilhørende gjenstander, såsom stakitter, gjerder, rekkverker, stabbestener eller lignende.

13 sept. § 8. Hunder som viser tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø eller fare mot dem, skal holdes i bånd eller borte fra offentlig vei, kirke eller annet samlingssted. Tisper skal i løpetiden enten holdes i bånd eller borte fra offentlig vei.

§ 9. Okser, hingster, graværer og gjeitebukker må ikke slippes løs på offentlig vei. Det er likeledes forbudt å tjøre husdyr slik at de når inn på veiens område.

18 sept. § 10. Sammenkomster med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets (lensmannens) tillatelse dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller lignende sammenslutning. Sådanne sammenkomster skal være slutt senest kl. 2.

16 sept. Tillatelsen skal være knyttet til en eller flere bestemte ansvarlige personer, og kan når som helst tilbakekalles. Politiet (lensmannen) kan forlange at vedkommende lokale skal være godkjent av helserådet. Videre kan det forlange godkjent ordensvern, og for øvrig at den som får tillatelsen foretar alt som finnes nødvendig til opprettholdelse av orden og sikkerhet uten utgift for det offentlige eller for kommunen.

16 sept. § 11. Adgang til å gi offentlige forestillinger og forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 er avhengig av politiets (lensmannens) tillatelse. Likeledes må enhver der som næring vil holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, innhente lensmannens tillatelse. For tillatelse som nevnt skal der til herredskassen betales avgift fra kr. 5,00 til kr. 50,00 for hver forestilling eller forevisning efter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse. Avgiften betales forskuddsvis til lensmannen. Fritatt for sådan avgift er basarer og forevisninger til veldedige formål, samt kirkekonserter.

for 922 § 12. Salg av tobakk i noen som helst form er forbudt til barn under 15 år enten de forlanger den til sig selv eller andre, med mindre der foreligger datert rekvisisjon fra foreldre eller foresatte i hvert enkelt tilfelle.

Det er videre forbudt å formidle kjøp av tobakk til bruk for barn under 15 år eller å overlate slike barn tobakk i noen form, under noen som helst påskudd. 16 sept.

§ 13. Når noen undlater hvad der ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan politiet (lensmannen) foranstalte det utført eller treffe fornøden foranstaltning for å hindre at forømmelsen bevirker skade. Omkostningene herved blir å utrede av den skyldige. Likeledes har denne å utrede omkostningene ved de foranstaltninger som politiet (lensmannen) treffer for å hindre eller stanse handlinger som ved denne vedtekt er forbudt eller rydde av veien ulemper som er bevirket ved brudd på denne vedtekt.

§ 14. Overtredelse av disse vedtekter påtales og straffes etter straffelovens § 339, 2, såfremt forseelsen ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse.

§ 15. Disse vedtekter trer i kraft 1 måned etter at de er stadfestet av departementet.

#### Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

16 sept.

I henhold til § 3 og § 4 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre Oslo bystyres vedtak i møte 3 mars 1938 angående vedtekt til bygningsloven om kjøkkener. Bestemmelsen inntas som nytt punkt 9 til vedtekt til bygningslovens § 104 for Oslo og redigeres således:

For enhver bolig skal det være eget kjøkken som skal ha avtrekk for damp. Kjøkkenet skal tilfredsstille de i denne paragraf opstilte krav. Herfra kan bygningsrådet dispensere etterat helserådets samtykke er innhentet.

#### Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

17 sept.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre, Akershus fylke, 1 oktober 1936 og 30 juni 1938 vedtatte regulerings-, utparsellerings- og bebyggelsesplan for gnr. 3, bnr. 8 m. fl., Lundehuset (Nordre del av kvartalet mellom Drammensveien, Thunes vei, vei 12 og Gamle Madserud allé).

Enn videre approberes som gjeldende inntil videre i henhold til samme lovs § 3 de av herredstyret samtidig vedtatte vedtekter for området.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus ikke over 3 fulle etasjer og fellesgarasje på 1 etasje.

2. Våningshusene legges i sådant forhold til de regulererte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Hvis forskriftsmessige avstander opnåes kan mindre utbygg til-

17 sept. lates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2 meter.

3 Våningshusenes størrelse er maks. 285 m<sup>2</sup>. Gesims ligger på kote ca. 30.30 med flatt eller svakt heldende tak efter bygningsvesenets nærmere bestemmelser (terrenget planert kote ca. 20.00). Ens takform må gjennomføres kvar talsvis eller i samme byggeflukt.

4. Husfarven må godkjennes av bygningsvesenet.

5. For heromhandlede eiendom gjøres gjeldende bestemmelsene i § 22 i bygningsvedtekter for Aker, hvorefter eiendommen betraktes som villastrøk.

6. Sammenhengende gjerder utføres av ensartet konstruksjon, farve og høide.

7. Planerings- og beplantningsplan for tomten, minst i M. 1 : 200, skal foreligge samtidig med bygningstegningene og godkjennes av herredsgartneren.

8. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

9. Undtagelser fra disse vedtekters punkt 1, 2, 3, 4, og 7 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker optrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker.

### Rettelse.

Side 1229. Forskriftene for handel med såvarer. På 10 linje ovenfra skal der istedenfor ordene «som er nevnt» rettelig stå: som her nevnt.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.

Grøndahl & Sons boktrykkeri. Oslo.